

ಶೋಧನಾ ನೆಲೆ

(ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳು)

ಡಾ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಡಿ. ಎಸ್.

ಎಂ.ಎ.ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ

ಡಾ. ಶಿವಲಿಂಗಪ್ಪ ಆಯ್. ಭಂಡಾರಿ

ಎಂ.ಎ.ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ

ಎಸ್.ಎಲ್.ಎನ್. ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್

ನಂ. 3437, 4ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, 9ನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, ಶಾಸ್ತ್ರೀನಗರ
ಬನಶಂಕರಿ 2ನೇ ಹಂತ, ಬೆಂಗಳೂರು-29

ಮೊ : 9972129376

umeshnagamangala@gmail.com

ತತ್ವಪದಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆ

- ಡಾ. ತಿಪ್ಪೇಸ್ವಾಮಿ ಡಿ. ಎಸ್.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪರಿಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಈ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಥನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಂದು ಬಗೆಯದಾದರೆ, ಕಥನವಲ್ಲದ ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಬಗೆಯದಾಗಿದೆ. ತತ್ವ ವಿಚಾರವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರುವುದಾದರೂ, ತತ್ವದ ಪ್ರಸಾರಣೆಗಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನದ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರಣರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿವೇದನೆಗಳು, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಚಾರಗಳು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ವಚನಕಾರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನವೆನಿಸುವ ವಿಚಾರಗಳು ಸಂವಾದ ಇಲ್ಲವೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. ತತ್ವ ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಚಿಂತನ ಮಂಥನಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ನಂತರ ಸ್ಪಷ್ಟ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ ವಚನಗಳು ಸಂವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಚನಗಳನ್ನು ಹಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ನಂತರ ಬಂದ ಕೀರ್ತನಕಾರರು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದರು. ವಚನ ಮತ್ತು ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಸಾರವಾಗಿರುವ ತತ್ವ ಮೀಮಾಂಸೆಯೇ ಮುಂದೆ ಸ್ವರ ವಚನಗಳು, ಕೈವಲ್ಯ ಪದಗಳು ಮತ್ತು ತತ್ವಪದಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ತತ್ವಪದಗಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ತತ್ವಪದಕಾರರಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳು ಪ್ರಸಾರವಾದುದು ಮಾತ್ರ ಜನ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ. ಹೀಗಾಗಿ ತತ್ವ ಪದಗಳಿಗೆ ಲಿಖಿತ ಪರಂಪರೆ ಇರುವಂತೆಯೇ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯೂ ಇದೆ. ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ, ಕಡಕೋಳ ಮಡಿವಾಳಪ್ಪ, ಶಿಶುನಾಳ ಶರೀಫ, ಕೂಡಲೂರು ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ, ಶ್ರೀಪಾದರಾಜ, ಶಿವಾನಂದಸ್ವಾಮಿ, ನವಲಗುಂದ ನಾಗಲಿಂಗಸ್ವಾಮಿ, ಬಾಲಶಿವಯೋಗಿ, ಭಲವಾದಿ ಚಂದಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸಾಧಕರು ಸಮೃದ್ಧವಾದ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಅವಧೂತ, ಆರೂಢ, ಸೂಫಿ, ನಾಥಪಂಥ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ದಾರ್ಶನಿಕ ಪಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಇವರು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗುರು ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ನೂರಾರು, ಸಾವಿರಾರು ಭಕ್ತರು, ಶಿಶು ಮಕ್ಕಳು, ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರವರ ಶಿಷ್ಯರು ಗುರುವಿನ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ತಾವೇ ತತ್ವಪದಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ, ಭೋಗ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದ ಅನುಭವವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ವಿರುದ್ಧ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಜೀವಪರವಾದ ಹೋರಾಟವಾಗಿ ಈ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಗೊಂಡ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಸಮಾಜವನ್ನು ಹಲವು ಜಾತಿಗಳ ಗುಂಪುಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿದ್ದುದನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ತತ್ವಪದಕಾರರು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದರಿಂದ ನಂತರ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿದ್ದಬಹುದೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕವೇ ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುವಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಿದ್ದದೆ

ಸಮಾಜದ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ತತ್ವಪದಕಾರರು ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಧಾರಣೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಬೇರು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಕೆಲವರು ನಾನೆಂಬ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಎಂಬುವ ಅಹಂಕಾರ ತನಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ, ಅವರನ್ನು ಕೀಳಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. 'ನಾನು' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಅಹಂಕಾರವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡರೆ ಅದು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೇ ನುಂಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮಾನಸಿಕವಾದುದೆಂದು ಹೇಳಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾವು ಗಳಿಸಿದ ಆಸ್ತಿಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ತಾವು ದೊಡ್ಡ ಜಾತಿಯವರು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಬರಬಹುದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ರೂಪ ಮೈ ಬಣ್ಣ ಇವುಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಹಂಕಾರ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ದೊಡ್ಡವನಾಗುವುದು ಆತನಲ್ಲಿರುವ ಉನ್ನತ ಗುಣ, ಸ್ವಭಾವಗಳಿಂದ ಎಂಬುದೇ ಅರಿವು, ರೂಪ, ಯೌವನ, ಆಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲ ಶಾಶ್ವತವಾದವುಗಳಲ್ಲ. ತತ್ವಪದಕಾರರು ಬದುಕಿದ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನೆಂಬುದು ಬಿಡೋ ಮನವೆ ನೀನು ತಿಳಿದು ನೋಡೋ
ನಾನೆಂಬುದು ಬಿಡು ನೀನು ತಿಳಿದು ನೋಡು-ಮನವೇ |
ಮಾನವ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಡ ಮೂರ್ಖನಾಗಿರಬೇಡ || ಪ ||

ಸುಡಲಿ ಬೇಕೋ ಎಂಟೊಳು ಬಾರಿಸಿ
ಬಿಡಬೇಕಾ ಮನವೆ || 1 ||

ಅಹಂಕಾರ ಬಿಡಬೇಕು ಕಿಂಕರನಾಗಬೇಕು ಓಂಕಾರ
ಶಬ್ದದೋಳು ನಾದದಲ್ಲರಬೇಕು || 2 ||

ಆಸೆ ಅಳಿಯಬೇಕು ಈಶನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲರಬೇಕೋ
ಮನವೆ ಸಂಶಯ ಬಿಡಬೇಕು ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಳರಬೇಕು || 3 ||

ಸತ್ಯವನಾಡಬೇಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿರಬೇಕು
ಹಮ್ಮು ಅಳಿಯಬೇಕೋ ತಮ್ಮಾ ನೀನು
ಬ್ರಹ್ಮನ ಕಾಣಬೇಕು ಅರಿವಿಲ್ಲಿರಬೇಕು
ಮರೆವಿನ ಮಮತೆಯ ಬಿಡಬೇಕು ಸಾಧು
ಸಂಗದೋಳಿರಬೇಕು ಮನವೇ || 4 ||

ಹಮ್ಮು ಅಳಿಯಬೇಕು ಬ್ರಹ್ಮನಲ್ಲಿರಬೇಕು
ಗುರುಮೌನೇಶನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿರಬೇಕು || 5 ||

ಹಮ್ಮಿನಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮಕೆಟ್ಟ ಎಂಬುದು ಗಾದೆಯ ಮಾತಾಗಿ ಜನಪದರಲ್ಲಿ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಹಮ್ಮು ತೋರುವವರನ್ನು ಎಡ ಸೊಕ್ಕಿನವನೆಂದು ಅರಿವುಗೇಡಿ ಎಂದು ಹೀಯ್ಯಾಳಿಸುವುದಂಟು ವ್ಯಕ್ತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೌಹಾರ್ದ ಸಂಬಂಧ ಏರ್ಪಡಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಎಂಬುದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು. ಕನಕದಾಸರಿಗೆ ಅವರ ಗುರುಗಳು ಯಾರು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಾಗ 'ನಾನು' ಹೋದರೆ ಹೋದೇನು ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರಂತೆ ಇದು ವಿವೇಕದ ಮಾತು ಅರಿವು, ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುವವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಇತರರನ್ನು ತಮ್ಮಂತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ವಪದಕಾರರು ಜೀವನದ ಅರಿವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿ ತನ್ನಂತೆ ಇತರರನ್ನು ಭಾವಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾತಿನ ಬಗೆಗೆ ಮೌನದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಕೆಳಗಿನ ತತ್ವಪದ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ.

ಮೂಕನಾಗಬೇಕು ಈ ಜಗದೊಳು ಜ್ಞಾಕ್ಯಾಗಿರಬೇಕು
ಕಾಕಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಗಿ ಹಾಹಿಸಲಾರದ
ಲೋಕದ ಗೊಡವಿ ನಿನಗ್ಯಾತಕ ಬೇಕು || ಪ ||

ಮಾತು ಕಲಿಯಬೇಕು
ಮಾತಿನ ನೀತಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು
ಮಾತು ಬಲ್ಲ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯ ಕೂಡ
ಕೋತಿ ಹಾಂಗ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಬೇಕು || 1 ||

ತತ್ವ ಕಲಿಯಬೇಕು
ತತ್ವದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯಬೇಕು
ಮಾತು ಬಲ್ಲ ಮಹಾಜ್ಞಾನಿಯ ಕೂಡ
ಕತ್ತಿ ಹಾಂಗ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿರಬೇಕು || 2 ||

ಆಸಿ ಅಳಿಯಬೇಕು ಮನಸಿನ
ಹೇಸಿಗೆ ತೊಳಿಯಬೇಕು
ಆಸಿ ತಿಳಿದು ಹೇಸಿಗೆ ತೊಳಿದು
ಈಶ ಮಹಾಂತನ ಪಾದ ಹಿಡಿಯಬೇಕು || 3 ||

ಕಡಕೋಳ ಮಡಿವಾಳಪುರ ಈ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ನಡೆಯುವ ನೀತಿಯ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆಲ್ಲುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

‘ಯಾಕ ಚಿಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿ’ ಎಂಬ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದ ಸಾರಾ ಸಾರಗಳ ವಿವೇಕವಿದೆ ಈ ಹಾಡಿನ ಕೆಲವು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ.

ಯಾಕ ಚಿಂತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀ ಎಲೆ ಮನವೇ |
ಯಾತರ ಸುಖವಿಲ್ಲ ಎಲೆ ಮನವೇ || ಪ ||

ಭೂನಾಥನ ಧ್ಯಾನವ ಮಾಡಿ |
ಖಾತರ ಮಾಡಿಕೋ ಎಲೆ ಮನವೇ || ಅ.ಪ. ||

ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಬಾರದು ಎಲೆ ಮನವೇ |
ಸುಳ್ಳತನ ಹೇಳಬಾರದು ಎಲೆ ಮನವೇ |
ಬಲ್ಲಂತ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಬಲ್ಲಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ |
ಅಲ್ಲಂತ ಅನುಬಾರದು ಎಲೆ ಮನವೇ || 1 ||

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರಿಲ್ಲ ಎಲೆ ಮನವೇ |
ಇದು ಮೂರು ದಿನದ ಸಂತಿ ಎಲೆ ಮನವೇ |

ಸೇರದವರ ಮುಂದೆ ಜಾರಿ ಬೀಳದಂತೆ
ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಎಲೆ ಮನವೇ || 2 ||

ಆಸೆಯ ಅಳಿಬೇಕು ಎಲೆ ಮನವೇ |
ಮನದ ಹೇಸಿಗೆ ತೊಳಿಬೇಕು ಎಲೆ ಮನವೇ |
ದೇಶದೊಳಗೆ ನಮ್ಮ ಗುರು ಮಹಾಂತೇಶನ |
ಧ್ಯಾಸವ ಮರಿಬೇಡ ಎಲೆ ಮನವೇ || 3 ||

ಮೇಲಿನ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ 'ಕಳಬೇಡ ಕೊಲಬೇಡ' ಎಂಬ ವಚನದ ಸಾಲುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಮರುಕಳಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿದರೂ ಜೀವನಾನುಭವದ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಜೀವನದ ಅನುಭವವನ್ನು ಬಲ್ಲಂತ ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಂತ ವಾದಿಸಬಾರದು. ಅರಿವನ್ನು ಬಲ್ಲವರಿಂದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಅದರಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಂತು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಂಧು, ಬಳಗ, ನೆಂಟರು ಇದ್ದರೂ ಸಂಕಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ತಾನು ಬದುಕಲು ಬೇಕಾದ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಲಿಸುವುದು ಅಗತ್ಯ 'ಸೇರದವರ ಮುಂದೆ ಜಾರಿ ಬೀಳದಂತೆ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗುವುದು' ಎಂಬ ಮಾತು ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವುದು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಜ್ಞಾನ ಸಂಪಾದನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದ್ದು ಕೊನೆಯ ಪಂಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ದುಃಖವನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುವ ಆಸೆಗಳಿಗೆ ಮಿತಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದು ಬಂದಿದೆ. ಆಸೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸು ಭ್ರಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆಸೆಯನ್ನು ಅಳಿದು ಮನದ ಹೇಸಿಗೆ ತೊಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಕವಿ ಹೇಳಿರುವುದು ಸರಿಯಾಗಿದೆ.

ಅಗಸರೋ ನಾವು ಅಗಸರೋ
ಮಾಸಿದ ಅರವಿಯ
ಸೋಸಿ ಗಂಜಿ ಮಾಡುವಂಥ
ಅಗಸರೋ ನಾವು ಅಗಸರೋ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೆಂತೆಂಬ ಹರವಿಯ ಹೂಡಿ

ಪಿಂಡಾಂಡವೆಂತೆಂಬ ಬಟ್ಟೆಯ ಕುದಿಸಿ
 ಕುರುಹು ಎಂಬೊ ಸವಳು ಸುಣ್ಣವ ಹಚ್ಚಿ
 ಮುರುಕಿ ಮೈಲಿಗೆ ತೊಳೆದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಚಾಚುವಂಥ
 ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಂಡೆ ನೀರ್ದಂಡೆ ಮಾಡಿ
 ಮೂರು ಮೂರುತಿ ಎಂಬ ಏಟನೆ ಹೊಡೆದು
 ಬೇರೆ ಪನ್ನೀರಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರ ಸೆಳೆದು
 ಭೇರಿನಾದದ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಒಣಗಿಸುವಂಥ
 ಘಟ್ಟನಿಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ತಂದು
 ಮೂರು ಮುಂಡಾಸುಗಳ ಮೂಲಿಗೆ ಇಟ್ಟು
 ಆರು ಹಚ್ಚದವ ಹಾರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆವು
 ಧೀರ ಕೂಡಲೂರೇಶನ ಮೆಚ್ಚಿಸುವಂಥ

ಮೇಲಿನ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಅಗಸ ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಕಾಯಕವೇ ಕೈಲಾಸ
 ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕಾಯಕದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಊರಿನ
 ಜನರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ನಿಷ್ಕೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ
 ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೆಲವು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸುಧಾರಣೆಯ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸಕ್ರೆಪ್ಪ ಸ್ವಾಮಿ ಶರಣರು ರಚಿಸಿದ
 'ಅಬ್ಬಬ್ಬನೆಂತವನೋ, ಈ ಕಾಮ' ಎಂಬುದು ಅತಿಯಾದ ಕಾಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ
 ಉಂಟು ಮಾಡುವ ದುಷ್ಟರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ಹಾಡಿನ ಸಾಲುಗಳನ್ನು
 ಇಲ್ಲಿ ಉದಾಹರಿಸಿದೆ.

ಅಬ್ಬಬ್ಬನೆಂತವನೋ, ಈ ಕಾಮ

ಅಬ್ಬಬ್ಬನೆಂತವನೋ

ಮುಬ್ಬು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮುಚ್ಚಿ ಮೋಹಬಲೆಯ ಬೀಸಿ

ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಗೇಣು ಮುರಿಯುವ ಪಿಡುದು, ಅಬ್ಬಬ್ಬ ...

ಘನತಪಗೇಡಿಯೆಂದು ಕಿಡಿಗಣ್ಣಿನ ಘನತಪ ಜ್ವಾಲೆಯಿಂದ

ತ್ರನಯನನು ಸುಟ್ಟು ಬೊಬ್ಬಿಟ್ಟರು ಸಾಯದೆ

ಮನಸಿಜನೆನಿಸಿ ಮೂಲೋಕದ ಸುಡುವನು

|| 1 ||

ಹೆತ್ತ ತಾಯರಿಯಾರು

ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷತಾ ಹೆತ್ತಮಗಳನರಿಯಾರು
ಅತ್ತೆ ಅತಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂಗಿಯೆಂದೆಣಿಸಾದೆ
ನಿತ್ಯ ಭೋಗಿಸಿ ನೀತಿಗೆಟ್ಟು ಸಂಚರಿಸುವ || 2 ||

ಪತಿವ್ರತೆಯರು ಕೆಡಿಸಿ ಯೋಗವು
ಧ್ಯಾನವ್ರತೆ ನೇಮಂಗಳ ಮರೆಸಿ
ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಕೆಡಿಸುತ್ತ ಸೂಳೆರ ಬಾಗಿಲಿಗೆ
ಗತಿಯೆಂದು ತಿರಿದುಂಬುಪರಿಮಾಡ್ಡನಹಹ
ನೆರೆಪಂಚ ಬಾಣದಿಂದ ಮೋಹಾದಿಗಳ
ಪರಮ ಸಹಾಯದಿಂದ
ವರಜ್ಞಾನ ರತ್ನಾಪಹಾರಿಯನ್ನಿಸುತಲಿ
ಧರೆಯೊಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಾಗಿಹ ಪುರುಷನು
ಧೀರ ಶ್ರೀ ಗುರುರಂಗನ ಪಾದದ ಭಕ್ತಿ
ತೋರದಿರುವ ಮೂಢನ

ನಾರಿಮೋಹವದೆಂಬ ಬಲೆಯೊಳು ಕಟ್ಟಿ
ಚೂರಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೊರಳನು ಕೊಯ್ವ ಮೆಟ್ಟಿ

ಮೇಲಿನ ತತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯೆಂಬುದು ಹೇಗೆ ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ತಿರು ತಿರುಗಿ ಮೋಹಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಬರೀ ಭೋಗದ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಕಾಣದೆ ಅದು ತಾಯಿಯಾಗಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಹಾಡು ಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಇಂದು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೋಧರ್ಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧ ಪಾಠದಂತೆ ಈ ಹಾಡು ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದ ಸಮಾಜದ ಸುಧಾರಣೆಯ ಜೊತೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತ ಸುಧಾರಣೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ತತ್ವಪದಕಾರರು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಊರೂರು ಅಲೆದು ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾತಿ, ಮತ, ಬೇಧಗಳಿಗೆ ಅವರು ಜನರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಜಾತಿ, ಮತ ಬೇಧಗಳಿಗೆ ಅವರು ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಂತೆ 'ಪರಶಿವನ ಪ್ರತಿರೂಪ'

ಎಂಬುದು ಉತ್ತೇಕೆಯಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಮಾಜದ ಕೆಳಸ್ಥರದ ಜನಗಳು ಅವರತ್ತ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವರ ಕೇರಿಗಳು ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೆಲದಿನಗಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನೆಲೆಸಿ ಜನರಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಧಾರುಣವಾದ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರದೆ ಬದುಕನ್ನು ತಾಳೆಯಿಂದ ಎದುರಿಸುವಂತೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತು ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತತ್ವಪದಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಕಣಜಗಳಾಗಿ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ದೊರಕುವ.

ಜನರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಸಂಬಂಧಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ನಿಂತದ್ದು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲು ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮತ್ತು ಊರಿನ ಮೇಲ್‌ಜಾತಿ ಮುಖಂಡರು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ವಪದಕಾರರು ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಕೆಳವರ್ಗದವರ ವಚನಕಾರರು ಧ್ವನಿ ಎತ್ತಿ ಮಾತಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ವಚನಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿವೆ. ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಅನುಭವಿಸಿದ ಜಾತಿಯ ಅಪಮಾನ ಧಾರುಣವಾದುದು. ತತ್ವಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಯಾತರವನೆಂದುಸಿರಿಲಿ ಜಗ

ನ್ನಾಥ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ನರರೂಪವಯ್ಯೆ ||ಪ||

ಮುಟ್ಟು ಹುಟ್ಟಿನೊಳು ನೆಟ್ಟನೆ ನಾ ಬಂದೆ

ತೊಟ್ಟಿದ್ದೆನಾಗ ತೊಗಲ ಬಕ್ಕಣ

ಇಷ್ಟರೊಲಗೆ ಬಂದು ವಿವರವರಿಯದಿಂಥ

ಭ್ರಷ್ಟಗೆ ನನಗಿನ್ಯಾತಕ ಕುಲವಯ್ಯೆ ||1||

ಇಂದ್ರಿಯ ಸೂತರ ದುರ್ಗಂಧದ ಮಲಮೂತ್ರ

ನಿಂದ ತಾವಲಿ ತನ್ನ ನಿಜವರಿಯದೆ

ಬಂದದ್ದು ಬಲ್ಲ ಗುಣಿ ತಿಂದದ್ದು ಮೊಲೆ ಮಾಂಸ ಇಂಥ

ಅಂಧ ನನಗಿನ್ಯಾತರ ಕುಲವಯ್ಯ ||2||

ಒಂಭತ್ತು ಎಜ್ಜದೊಳೊಸರುವ ಹೊಲಸದು
ತುಂಬಿ ತುಳುಕುವ ಕೊಡವಾಗಿರಲು
ಇಂಬಿಲ್ಲದೆ ಹೊಲೆಗೊಂಡ ತಾವಿನಲಿ ಬಂದಂಥ
ಡಂಬಕ ನನಗಿನ್ಯಾತರ ಕುಲವಯ್ಯ ||3||

ಕರುಳು ಖಂಡ ನಾರುವ ಚರ್ಮ ರೋಹಿತ
ನರ ಪಂಜರದೀ ಹುರುಳಿಲ್ಲದ
ನರ ದೇಹ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗುವಂಥ
ತಿರುಕ ನನಗಿನ್ಯಾರ ಕುಲವಯ್ಯ ||4||

ಹಚ್ಚಡದ ಮೇಲೆ ಲಚ್ಚಕೆಯಿಟ್ಟಂತೆ
ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಹೆಣಗಾಡುತ
ನಿಚ್ಚ ಕಾಗಿನೆಲೆ ಆದಿಕೇಶವನ
ಹುಚ್ಚಗೆ ನನಗಿನ್ಯಾತನ ಕುಲವಯ್ಯ ||5||

ಹರಿದಾಸರಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರು ಕುರುಬ ಜಾತಿಯವನರೆಂದು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಆ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಕನಕದಾಸರನ್ನು ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ 'ನೀನು ಯಾತರವನೆಂದು?' ಜನ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತಾಡಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಕನಕದಾಸರು ಮಾನುಡಿದ ಉತ್ತರವೇ ಈ ಕೀರ್ತನೆಯ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. 'ಯಾತರವನೆಂದು ಸುರಲಿ ಜಗನ್ನಾಥ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ನರರೂಪಯವಯ್ಯಾ' ಎಂಬ ಹೇಳಿಕೆಯೇ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಸಿಡಿಲಿನಂತೆ ಅಬ್ಬರಿಸಿದೆ. ಕನಕದಾಸರು ಉಳಿದ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಹುಟ್ಟಿನ ಮೂಲವನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಹುಟ್ಟುವ ಜಾಗ ಮಲ, ಮೂತ್ರಗಳನ್ನು ವರಿಸುವ ಜಾಗವೇ. ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಬೆತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬಂದ ಜನರು ಜಾತಿ, ಮತಗಳನ್ನು ಅಂಟಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದು ಕಂಡು ಹೇಸಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಇಡೀ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರೆಂಬ ಅಂಶ

ಧ್ವನಿತವಾಗಿದೆ.

ಜೀವನದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ತತ್ವಪದಕಾರರು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದವರಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜೀವನೆಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗಿ ಏಲುವುದಾಗಬಾರದೆಂದು ಅವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ, ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳು ಮೇಲಿನ ಮೋಹ, ಪರರ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಜೀವನ ಪರಿಯಂತ ಹೆಂಡರು ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಆಸ್ತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟೇನು ಪ್ರಯೋಜನ.

ಆಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು :

- 1) ಬಸವರಾಜ ಕಲ್ಲುಡಿ : ಅನುಭಾವ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹುಡುಕಾಟ
- 2) ಕೆ. ಆರ್. ದುರ್ಗಾದಾಸ್ : ಅನುಸಂಧಾನದ ಹೊಸಹಾದಿ
- 3) ಎ. ವಿ. ನಾವಡ (ಸಂ) : ಸಾವಿರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು
- 4) ಕೆ. ಶಿವಪ್ಪ : ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತತ್ವಪದಕಾರರು
- 5) ಜಿ. ವಿ. ಆನಂದಮೂರ್ತಿ : ತತ್ವಪದಕಾರರು
- 6) ಶಾಂತರಸ (ಪ್ರ.ಸಂ.) : ತತ್ವಪದಗಳು
- 7) ಡಿ. ರಘುನಾಥರಾವ್ : ತತ್ವಪದಕಾರರು ಮತ್ತು ವಸಾಹತುಶಾಹಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ
- 8) ಡಿ. ಜಿ. ಪೂಜಾರ : ತತ್ವಪದಕಾರರ ಸ್ಮಾರಕಗಳು
- 9) ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್ : ಹರಿದಾಸ ಹೃದಯ
- 10) ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ : ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದ ತತ್ವಪದಕಾರರು

○ ಸರ್ಚ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸೃಜನೇತರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಗತದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವರ್ತಮಾನ ಸಮಾಜ ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಸೃಜನವಾಗಬೇಕಿದೆ. ಎಂ. ಎಂ. ಕಲಬುರ್ಗಿಯವರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಸಂಶೋಧಕ ಆಕಸ್ಮಿಕ ತಪ್ಪು ಹೇಳಿರಬಹುದು, ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಲಾರ.

ಈ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಗುಚ್ಚು ಇದೆ. ವಚನ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ದಲಿತ, ತತ್ವಪದ, ಬಯಲಾಟ, ಜನಪದ ಮತ್ತು ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಇದೆ. ಸಂಶೋಧನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪಳಗಿರುವ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಈ ಸಂಕಲನ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದರೆ ಏನು ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲೇಖನ ಇದ್ದರೆ ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೌಲ್ಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರ ಜ್ಞಾನ ಪರೀಧಿಯನ್ನು ಈ ಗ್ರಂಥದ ಓದು ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತದೆ. ನನ್ನಂತಹ ಅನಾಮಿಕನಿಂದ ಚೆನ್ನುಡಿ ಬಯಸಿದ ಸಂಪಾದಕರ ಮನೋನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಪ್ರೊ. ಮಹೇಶ ತಿಪ್ಪಶೆಟ್ಟಿ

ಸಾಹಿತಿಗಳು, ಹುನಗುಂದ

ರೂ. ೮೦/-

